

Народився 25 червня 1948 р. у с. Сушиця Старосамбірського району Львівської області.

У 1967 р. із відзнакою закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, потім навчався на факультеті технології органічних речовин у Львівському політехнічному інституті (спеціальність «Хімічна технологія переробки нафти та газу»), з 1972 до 1975 р. — в аспірантурі. У 1975 р. захистив кандидатську дисертацію «Екстракційне очищення оливних дистилатів диметилформамідом».

Протягом 1975–1981 рр. Петро Іванович працював старшим науковим співробітником науково-дослідної лабораторії кафедри хімічної технології переробки нафти і газу ЛПІ. З 1981 р. — доцент цієї кафедри.

Опублікував понад 200 наукових праць, зокрема й у закордонних виданнях. Отримав чотири авторські свідоцтва та п'ять деклараційних патентів на винаходи. П. І. Топільницький — автор монографії «Гідрокрекінг», каталогу-довідника «Підприємства та продукція нафтопереробної промисловості України», дев'яти навчальних посібників, серед яких: «Первинна переробка природних і нафтових газів та газоконденсатів», «Проблеми виробництва реформульованих бензинів», «Характеристики моторних олив зарубіжного виробництва», «Хімотологія бензинів», «Знесірчення димових газів», «Колонні апарати в нафтопереробці і нафтохімії».

Учений працює у сфері розробки та впровадження деемульгаторів для зневоднення нафти, нейтралізаторів і інгібіторів корозії нафтозаводського обладнання, переробки відпрацьованих олив, утилізації кислих гудронів, пестицидів, одержання базових олив. Під його керівництвом розроблено та впроваджено вітчизняний деемульгатор, інгібітор корозії, налагоджено

Топільницький Петро Іванович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
переробки нафти і газу

виготовлення понад 40 важливих продуктів нафтопереробки, удосконалено процеси селективного очищення олив, зневоднення і знесолення нафтових емульсій, отримання нафтових розчинників та інше. Він співпрацює із нафтопереробними заводами України і провідними вищими навчальними закладами Східної Європи.

Петро Іванович бере участь у міжнародних конгресах та конференціях із нафтопереробки, хімотології й екології. На кафедрі хімічної технології переробки нафти та газу читає лекційні курси, керує дипломним і курсовим проектуванням, займається науково-дослідною діяльністю.

За вагомий внесок у навчально-педагогічну і науково-дослідну діяльність П. І. Топільницький нагороджений знаком Міністерства освіти України «Відмінник освіти України». У 2008 р. ВАТ «Укрнафта» присвоїло йому звання «Заслужений працівник ВАТ «Укрнафта».

Народився 25 серпня 1929 р. у с. Старомлинівка Великоновосілівського району Донецької області у сім'ї службовця.

Протягом 1947–1952 рр. навчався у Донецькому індустріальному інституті, де опанував спеціальність «Підземна газифікація вугілля» та здобув кваліфікацію гірничого інженера.

Після закінчення навчального закладу Микола Ілліч був направлений до Лисичанської станції підземної газифікації вугілля «Підземгаз» Міністерства вугільної промисловості СРСР (м. Лисичанськ), де розпочав трудову діяльність на посаді начальника зміни, а згодом став заступником начальника цеху підземних газогенераторів.

У 1954 р. М. І. Тохтамиш почав працювати на будівництві нової Південно-Абінської станції «Подземгаз» (м. Кіселевськ Кемеровської області), де пройшов шлях від начальника цеху підземних газогенераторів до начальника виробничо-технічного відділу. У 1957 р. він був переведений до інституту «Півден-НДІпрогаз» (м. Донецьк), де обіймав посаду старшого інженера-технолога.

З 1959 р. Микола Ілліч працював головним інженером Макіївського районного управління магістральних газопроводів Донецького УМГ, а в 1961 р. був призначений на посаду головного інженера Донецького обласного тресту промислової та побутової газифікації «Облпромгаз» (з 1975 р. — ВО «Донецькгаз»). Упродовж 1965–1991 рр. був керівником цього тресту, заступником начальника з обліку та раціонального використання газу, начальником виробничого об'єднання «Донецькгаз».

Під керівництвом Миколи Тохтамиша здійснено масштабну газифікацію Донецької області: побудовано понад 5 тис. км розподільних газопроводів, 751 газорозподільну підстанцію, газифіковано понад 5 тис. населених пунктів, більше 400 тис. квартир,

Тохтамиш Микола Ілліч

Гірничий інженер, фахівець
у сфері газопостачання
та газифікації, управлінець

понад 1500 підприємств, зведено три газонаповнювальні станції. У мережі газових господарств області з'явилося вісім господарств і наприкінці 1991 р. їх налічувалося вже 18.

М. І. Тохтамиш — співавтор шести наукових публікацій. Має авторське свідоцтво на винахід «Спосіб перевірки роботи системи контролю тяги у газових приладах». У 1971 р. він отримав бронзову медаль ВДНГ за участь у розробці конструкції гумотіанових компенсаторів, які використовуються для захисту підземних газопроводів від гірських підробок.

З 1987 до 1992 рр. був депутатом Донецької міської ради народних депутатів XX–XXI скликань.

Високі професійні досягнення Миколи Івановича удостоєні державних нагород — орденів «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора, медалей «За трудову відзнаку», «За доблесну працю», «Ветеран праці», Почесної грамоти Президії Верховного Ради УРСР. У 1993 р. йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сфери послуг».